

Fiche voor de gerechtelijke autoriteiten

1. Inleiding

De toepasselijke bepalingen zijn de artikelen 46bis, 88bis, 464/13 en 464/25 van het [Wetboek van Strafvordering](#).

Op grond van de artikelen **46bis en 88bis** kunnen de procureur des Konings en de onderzoeksrechter in het kader van een opsporingsonderzoek of een gerechtelijk onderzoek de mededeling van gegevens vorderen van de volgende ondernemingen:

*"- de operator van een elektronisch communicatienetwerk, en
- iedereen die binnen het Belgisch grondgebied, op welke wijze ook, een dienst beschikbaar stelt of aanbiedt, die bestaat in het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken, of er in bestaat gebruikers toe te laten via een elektronisch communicatienetwerk informatie te verkrijgen of te ontvangen of te verspreiden. Hieronder wordt ook de verstrekker van een elektronische communicatiedienst begrepen."*

Op grond van de artikelen **464/13 en 464/25** kan de procureur des Konings (de SUO-magistraat) hetzelfde doen in het kader van een strafuitvoeringsonderzoek (SUO).

Op grond van artikel **47quaterdecies** van hetzelfde Wetboek beschikken de Europese aanklager en de gedelegeerde Europese aanklagers over alle wettelijke bevoegdheden van de procureur des Konings. In het kader daarvan kunnen zij over het gehele grondgebied van het Rijk alle opsporingshandelingen of handelingen van gerechtelijk onderzoek verrichten of gelasten die tot hun bevoegdheden behoren, alsmede de strafvordering uitoefenen. Dit wil zeggen dat ook zij de mededeling van gegevens kunnen vorderen van de hierboven genoemde ondernemingen. In de hiernavolgende bespreking wordt gefocust op de artikelen 46bis en 88bis. De artikelen 464/13 en 464/25 bevatten respectievelijk dezelfde bevoegdheden.

2. Artikel 46bis (vordering van identificatiegegevens)

In artikel 46bis van het Wetboek van Strafvordering is het volgende bepaald: *"Bij het opsporen van de misdaden en wanbedrijven kan de procureur des Konings bij een met redenen omklede en schriftelijke beslissing overgaan of doen overgaan op basis van ieder gegeven in zijn bezit of door middel van een toegang tot de klantenbestanden van de actoren bedoeld in het tweede lid, eerste en tweede streepje, tot:*

*1° de identificatie van de abonnee of de gewoonlijke gebruiker van een dienst bedoeld in het tweede lid, tweede streepje, of van het gebruikte elektronische communicatiemiddel;
2° de identificatie van de diensten bedoeld in het tweede lid, tweede streepje, waarop een bepaald persoon geabonneerd is of die door een bepaald persoon gewoonlijk gebruikt worden."*

Op grond van die bepaling kan de procureur des Konings van de voornoemde ondernemingen identificatiegegevens vorderen.

Die vordering is mogelijk in het kader van het **opsporen van misdaden en wanbedrijven** (art. 46bis, § 1, eerste lid).

Voor strafbare feiten die geen correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben, kan de procureur des Konings de in artikel 46bis, § 1, eerste lid, bedoelde gegevens **slechts vorderen voor een periode van zes maanden voorafgaand aan zijn beslissing** (art. 46bis, § 1, zesde lid).

De beslissing van de procureur des Konings (of van de onderzoeksrechter¹) moet **schriftelijk en met redenen omkleed zijn** (artikel 46bis, § 1, eerste lid). De **motivering** moet de proportionaliteit met inachtneming van de persoonlijke levenssfeer en de subsidiariteit ten opzichte van elke andere onderzoeksdaad weerspiegelen (artikel 46bis, § 1, vierde lid). In geval van **uiterst dringende noodzakelijkheid** kan de procureur des Konings de maatregel evenwel **mondeling** bevelen (art. 46bis, § 1, vijfde lid). De beslissing wordt zo spoedig mogelijk schriftelijk bevestigd.

De actoren bedoeld in § 1, tweede lid, eerste en tweede streepje, van wie gevorderd wordt de in paragraaf 1 bedoelde gegevens mee te delen, zijn verplicht om de procureur des Konings of de officier van gerechtelijke politie de gegevens mee te delen in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de vordering.

3. Artikel 88bis (vordering van verkeers- en lokalisatiegegevens)

In artikel 88bis is bepaald dat de onderzoeksrechter, onder bepaalde voorwaarden:

*“1° de verkeersgegevens [kan] doen opsporen van elektronische communicatiemiddelen van waaruit of waarnaar elektronische communicaties worden of werden gedaan;
2° de oorsprong of de bestemming van elektronische communicatie [kan] laten lokaliseren.”*

Op grond van die bepaling kan de onderzoeksrechter de mededeling van verkeers- en/of lokalisatiegegevens vorderen van de voormelde ondernemingen wanneer hij van oordeel is dat er omstandigheden zijn die het doen opsporen van elektronische communicatie of het lokaliseren van de oorsprong of de bestemming van elektronische communicatie **noodzakelijk maken om de waarheid aan de dag te brengen** en er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een correctionele hoofdgevangenisstraf van één jaar of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben (art. 88bis, § 1, eerste lid).

De procureur des Konings kan de maatregel bevelen:

- in geval van **ontdekking op heterdaad**, voor de in artikel 90ter, §§ 2, 3 en 4, van het Wetboek van Strafvordering bedoelde strafbare feiten (cumulatieve voorwaarden, zie art. 88bis, § 1, eerste lid). In dat geval moet de maatregel binnen vierentwintig uur worden bevestigd door de onderzoeksrechter (artikel 88bis, § 1, zesde lid). In bepaalde gevallen is een bevestiging door de onderzoeksrechter niet nodig (artikel 88bis, § 1, zevende en achtste lid);
- wanneer dat onontbeerlijk is voor het vaststellen **van een strafbaar feit bedoeld in artikel 145, §§ 3 en 3bis, van de wet betreffende de elektronische communicatie**² en wanneer de klager erom verzoekt (artikel 88bis, § 1, negende lid).

In het **met redenen omkleed** bevelschrift van de onderzoeksrechter moet opgave worden gedaan *“van de feitelijke omstandigheden van de zaak die de maatregel rechtvaardigen, van de proportionaliteit*

---

¹ De onderzoeksrechter heeft alle bevoegdheden van de procureur des Konings (art. 56, § 1, tweede lid, Sv.). Hij kan dus ook de bevoegdheid 46bis uitoefenen.

² De bepalingen in kwestie luiden als volgt:

“§ 3. Met een geldboete van 500 tot 50 000 EUR en met een gevangenisstraf van één tot vier jaar of met één van die straffen alleen wordt gestraft:

1° de persoon, die op bedrieglijke wijze elektronische communicatie door middel van een elektronische-communicatienetwerk tot stand brengt, teneinde zichzelf of aan een andere persoon wederrechtelijk een voordeel te verschaffen;

2° (opgeheven) <W 2007-04-25/38, art. 189, 006; Inwerkingtreding: 18-05-2007>

3° de persoon die welk toestel dan ook opstelt dat bestemd is om een van de voorgaande inbreuken te begaan, alsook een poging om deze te begaan.

§ 3bis. Met een geldboete van [50] EUR tot 300 EUR en met een gevangenisstraf van vijftien dagen tot twee jaar of met één van die straffen alleen worden gestraft de persoon, die een elektronische-communicatienetwerk of -dienst of andere elektronische communicatiemiddelen gebruikt om overlast te veroorzaken aan zijn correspondent of schade te berokkenen alsook de persoon die welk toestel dan ook opstelt dat bestemd is om de voorgaande inbreuk te begaan, alsook een poging om deze te begaan.”

met inachtneming van de persoonlijke levenssfeer en de subsidiariteit ten opzichte van elke andere onderzoeksdaad' (artikel 88bis, § 1, vierde lid).

Voorts vermeldt de onderzoeksrechter **de duur** van de maatregel voor de toekomst, die niet langer kan zijn dan twee maanden te rekenen vanaf het bevelschrift, onverminderd een hernieuwing en, in voorkomend geval, de periode in het verleden waarover de vordering zich uitstrekt (art. 88bis, § 1, vijfde lid).

De maatregel moet schriftelijk worden bevolen. In spoedeisende gevallen kan de maatregel evenwel **mondeling** worden bevolen (artikel 88bis, § 1, tiende lid). In dat geval moet het bevel zo spoedig mogelijk worden bevestigd in de vorm bepaald in artikel 88bis, § 1, vierde en vijfde lid.